

לשמע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת קדושים

משנה לאהבה

"**לֹא תִשְׁנַא אֶת אָחִיך בְּלֹבֶב הָוֹכֵחַ תֹּכֵיחַ אֶת עַמִּיתְך וְלֹא תִשְׁאַלְיוּ חֲטֹא**" (ויקרא יט, יז).

מהו הקשר בין שני חלקיו של פסוק זה, ומה פשר ההוראה "ולא תשא עליו חטא"? באיזה חטא מדובר?

חכמים זיכרונם לברכה הציעו שלושה פירושים לפסוק והעלו שלושה חטאים שיש להימנע מהם:

א. חטא השנאה. אם חברך הרע לך ואתה חש שנאה כלפי בשל הפגיעה שפגע לך, גם אם יצוו אותך לאحب אותו זה לא יעוז. במצב זהה התורה מיעצת: דבר אתנו! הדיבור הישיר הוא הדרך להסיר את השנאה שבלב. דבר עם חברך, וכך לא תשא את חטא השנאה.

ב. חטא האדיות. אם רעך נהג שלא כשרורה אל תתעלם ממנו. אל תנסה את רעך באמורך בלבך "מה אכפת לי ממנו?" לא! דבר אותו כדי שיחזור בתשובה – ולא תחטא בחטא האדיות.

ג. חטא הלבנת הפנים. כאשר אתה נמנע מהשנאה ומוכיח את עמיותך עשה זאת בכבוד ובנעם, באופן שלא יתבייש – וכך תימנע מחטא הלבנת הפנים.

כמובן שאין אלו שלושה פירושים מנוטקים. שלושת הפירושים נכונים ו邏輯יים זה את זה. אנו מצוים להשתמש בכוחו של הדיבור כדי למנוע שנאה, לאحب את זולתנו ולא להיות אדישים כלפיו, ולדבר תמיד בכבוד ומתוך אהבה.

משנה לאהבה!

שאלודוד בוצ'קו